

Basın Açıklaması

Üniversite Kampüslerinde Paneller Düzenleyen Hizb-ut Tahrir Hakkında Devam Eden Tartışmalar

Hükümet, üniversite kampüslerinde belirli kişilere konulan “platform” yasağını kaldırdığını açıklamasının ardından İşçi Partisi milletvekili Jo Stevens, Avam Kamarası’na yazılı bir soru önergesi sundu. Önergede Stevens, bakanlara “**Hizb-ut Tahrir**, Müslüman Halkla İlişkiler Komitesi, İngiliz Ulusal Partisi ve İngiliz Savunma Ligi gibi sağ gruplar dâhil olmak üzere aşırı İslamcı gruplar için “platform yasağı” prensibini destekleyip desteklemediklerini sordu. Bunun üzerine Üniversiteler Bakanı Sam Gyimah, “*Yasal olarak ifade özgürlüğü hakkını uygulayan birey ya da gruplar için platform yasağını desteklemediğini*” söyledi.

Ancak ne var ki bunu uygun bir fırsat olarak gören bir tabloit gazetesi, **Hizb-ut Tahrir** hakkında yalan yanlış ve gözden düşmüş eski iftiraları gündeme taşıdı. **Hizb-ut Tahrir / Britanya Medya Temsilcisi** olarak ben, gazetenin editörüne bir mektup yazdım. Dileyen mektuba şu linkten ulaşabilir: <http://www.hizb.org.uk/media/press-releases/letter-editor-mirror-regarding-lies-hizb-ut-tahrir/>

Daha önce söyledim ve söylemeye de devam edeceğim, **Hizb-ut Tahrir**, terör ve nefret yaymaz, korku ve bölünmeye yol açmaz. Aksine bunlar, hükümet ve medyadaki despotların izlediği liberal politikanın bir ürünüdür. En nihayetinde de laikliğin bir fiyaskosudur.

Ayrıca gazetenin iddiasına göre **Hizb-ut Tahrir**’in “*görüşleri o kadar radikal ki meclisteki bilgisayarların ana sayfaya erişimini engellediler.*” Sayın Stevens, web sitemize girip kısa bir sörf yapsaydı, belki o zaman **Hizb-ut Tahrir**’i “ırkçı aşırı sağ” gruplar ile kıyaslanmanın sadece entelektüel sıgıhık değil, aynı zamanda parti ve İslam’ı anlamadığını da görürdü. Soru önergesinde adı geçen bütün gruplar, şuan Ulusal Öğrenciler Birliği’ne bağlıdır. Bunlar için platform yasağı söz konusu değil. Görüldüğü gibi hepsi de tek bir fırça ile boyanıyor.

Şahsen benim **Hizb-ut Tahrir** ile tanışma öyküm şöyledir: Hizble siyahi bir insan hakları grubunun düzenlediği bir üniversite toplantısında tanıştım. Organizatörlere beyaz bir İngiliz olarak organizasyona katılıp katılamayacağımı sordum. Beyaz olmam nedeniyle alaycı bir şekilde organizasyona katılamayacağını söylediler. Bu sırada dışarıda bir Hizb-ut Tahrir üyesi, insanlar arasında ırk, renk, etnik köken veya coğrafya temelli bağların zayıf olduğunu, bölücülüğe yol açtığını, hatta fikir ve değerlerden bile daha aşağı olduğunu ifade etti. Böylece bu parti ile ilk temasım ırkçılık karşıtı zeminde gerçekleşmiş oldu.

Benim **Hizb-ut Tahrir**’in benimsediği İslami fikirlerden anladığıma göre fikirleri entelektüel ve akla uygundur. Bu yüzden sonunda Müslüman oldum, hatta inancım yüzünden Mısır’da hapis bile yattım.

Bugün bu inanç ve öğretilerin, baskın laik liberal normlar ışığında tuhaf gelmesine şaşırıyoruz. Ancak bu öğretileri statükoya uymadığı için reddetmek çaresizlik, zavallılık ve alçaklığın bir göstergesidir. İslam dünyasını yoksulluk, yolsuzluk, geri kalmışlık ve kötü yönetimden kurtarmak için bıkmadan, usanmadan çalışmalıyız. Bunun için hiç bir mazeretimiz olamaz. Sosyalizm, laiklik, kapitalizm ve Batı müdahalesinin başarısızlıklarından arınmış bir vizyona çağırmalıyız.

Hizb-ut Tahrir, İslam dünyasında zorla kendisini empoze etmek isteyen siyasi ve ekonomik sisteme meydan okumaktadır. Hatta bu adada Müslümanlara kendi değerlerini dayatmak isteyen despot liberalizme de meydan okumaktadır. Müslümanların karşılaştığı gerçek sorunları İngiltere’deki sıradan kişilere genelleştirmiyoruz. Aksine eleştiri ve nefretimiz, bu tür politikaları destekleyen ve üreten siyasi erke yöneliktir.

Gözlerimiz önünde polis yoluyla tartışma ve söylemlerin bastırıldığına tanık oluyoruz. İnsanların görüşlerinin kolayca manipüle ve göz ardı edilmesi şaşılacak bir şey mi? İnsanların fikirleri, siyasi bir futbol gibi iktidardaki çıkarıcı elit tarafından oraya buraya savruluyor.

Brexit sırasında kapitalist ekonomi ve serbest ticaret gereksiniminin zayıflığı hakkında yapılan açık ve dürüst tartışma, çocuksu yabancı düşmanlığı ve ırkçılık propagandasına yol verdi. Sömürgeciliğin dünyada oynadığı rol ve dış politikanın nasıl da elitin çıkarına evirildiği hakkında açık ve dürüst bir tartışma yapmak yerine Irak, Suriye, Afganistan ve Yemen terör kavramı ile özdeşleşmiştir. Bu ülkeler anılınca hemen akla terörizm gelmektedir.

Şuan bir söylemi dillendirmek oldukça muğlak ve gülünç hale gelmiştir. Sanki gerçek dışı bir çağda yaşıyoruz. Gerçeğin günümüzde hiçbir anlam ve manası yoktur. İslam ilkokulunda başörtülü kızlar, Ofsted’in

soruşturma saçmalığına maruz kalıyorlar. Başörtüsünün cinsellik sembolü olduğu iddia ediliyor. Bütün başörtüleri yasaklama çağrıları yapılıyor. Ya da Facebook'taki 71 cinsiyet seçenekleri -ki aslında böyle bir şey yok- hakkında tartışma yapılıyor ve işitip itaat etmemiz isteniyor.

Hükümet ve İslam karşıtı ana akım medya, her fırsatı değerlendiriyor. İslam ve Müslümanlar için olumsuz bir portre çiziyor, İslam öğretilerini öğrenmeyi düşünenleri yıldırma istiyor. Bunun için her olanağı değerlendiriyor. İnsanlara hükmeden değerler bir hayli zayıftır. Rejim ve medya, genç bir öğrenci ya da yaratıcısı memnun etmek için başörtüsü takan bir bayan veya ekonomik krizi hisseden profesyonel bir şehirli önünde tartışma yapılmasına bile tahammül edemiyor.

Kampüslerdeki öğrenciler ve profesörlere **Hizb-ut Tahrir**'i dinlemek yasaksa, o zaman insanlar İslam hakkında gerçeği nasıl öğrenecekler?

Bu İslami yaşam tarzına terstir. Zira İslam akidesini benimsemek isteyen birinin gerçeği araştırması, Kuranın doğruluğuna ve Muhammed *Sallallahu Aleyhi ve Sellem*'in öğretilerine aklın kanaat getirmesi gerekir. İslam, Müslümanlara kadın hakları, siyaset, dış politika, cihat, ekonomi hatta Bitcoin gibi konularda tartışma yapmaktan korkmayacak ilkeler öğretir.

Biz, laik sistem ve meyveleri hakkında uydurma hakaretlerin arkasına saklanacak değiliz. Aksine İslam ve laiklik, akideleri, değerleri ve uygulamaları hakkında gerçekleri sunmaktan mutluyuz. Bırakın insanlar, sahip oldukları ayırt edici zihniyet ile insanlık için hangi sistemin en iyi olduğuna kendileri karar versin.

Yahya Nisbet

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Britanya

Medya Temsilcisi